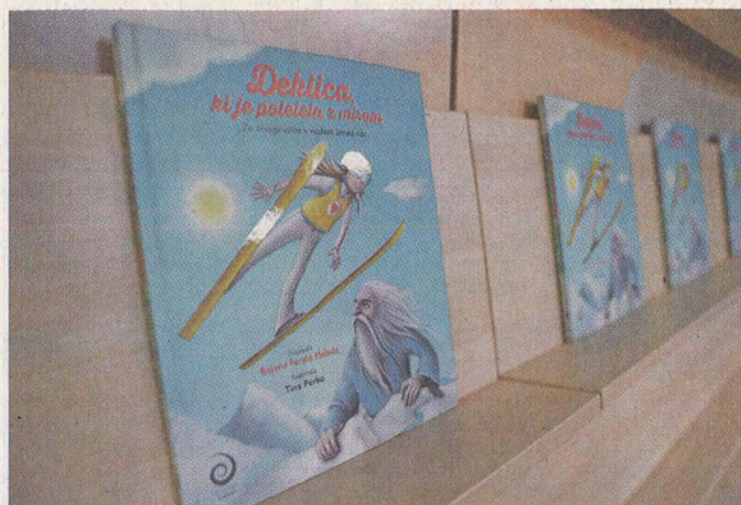

Ema se je prišla učiti nemščine in pristala v slikanici

Nova športnica v knjigi Smučarsko skakalko je za junakinjo izbrala Bojana Fende Habula, ustanoviteljica zasebne šole za hitro učenje jezikov

Zgodbo so podnaslovili kot resnično pravljico o življenju Eme Klinec.

Bojana Fende Habula, ustanoviteljica centra Karnion, specializiranega za hitro učenje jezika, je slikanico izdala v treh jezikih. FOTO LEON VIDIC

Slikanico *Deklica, ki je poletela z mirom* so predstavile glavna junakinja Ema Klinec, avtorica Bojana Fende Habula in ilustratorica Tina Perko. Pogovor je povezovala urednica pravljice Tadeja L. Zupan. FOTOGRAFIJE LEON VIDIC

Ema Klinec je ime, ki ne potrebuje dodatnih opisov, niti za najmlajšo publiko, ki zre vanjo z velikim občudovanjem in si poskuša predstavljati, kako je, če poletiš tako daleč kot ona. Šestindvajsetletna smučarska skakalka iz Poljan nad Škofjo Loko je odslej tudi junakinja slikanice, v kateri lahko mladi bralci spoznajo, da je za to, da nekdo daleč leti, pomembno, da je discipliniran, skromen, delaven, prijazen ... To so vrednote, ki so pri športnici pritegnile Bojano Fende Habula, avtorico »resnične pravljice« z naslovom *Deklica, ki je poletela z mirom*. Z ilustracijami jo je opremila Tina Perko.

SIMONA BANDUR

»Ema Klinec posebej vrednote, ki jih najbolj občudujem pri ljudeh in jih želim posredovati naprej svojim vnukom in tudi vsem drugim,« je na predstavitvi knjige v ljubljanski knjigarni Konzorcij dejala Bojana Fende Habula, sicer ustanoviteljica

in direktorica Holističnega centra Karnion, zasebne šole, ki je specializirana za hitro učenje jezikov. »Je zmagovita, notranje mirna, disciplinirana, talentirana, prijazna, skromna in neodvisna.«

Skakati je želela že pri petih

Ema Klinec, drobno dekle z izjemno kariero, je ob vseh komplimentih, ki jih je slišala na predstavitvi knjige, še naprej izžarevala skromnost ter tiho, premišljeno in na kratko, brez izumetničenosti, odgovarjala na vprašanja. Z različnimi športi se je ukvarjala od malega, zato zdaj kar malo pogreša kakšen nogomet ali košarko, kot je povedala občinstvu. Smučarske skoke je začela trenirati pri šestih letih; že prej sta se v tem športu preizkusila njen brat in sestra in mlajši Emi se je zelo mudilo za njima. »Pri petih letih sem že komaj čakala, da bi tudi jaz začela trenirati, a so rekli, naj počakam še eno leto,« je vedro povedala.

Pri 13 letih je prestala ognjeni krst v celinskem pokalu, v svetov-

nem pokalu prvič pri 15. V svetovnem pokalu ima 28 stopničk, od tega dve zmagi. Je tudi svetovna prvakinja s srednje skakalnice v Oberstdorfu leta 2021, marca lani je v Vikersundu letela 226 metrov daleč. Tudi v novo sezono je poletela dobro pripravljena, pri čemer treninge in tekmovanja usklajuje s študijem psihologije.

Poti avtorice slikanice, ki je izšla pri založbi Chiara in ima dodana prevoda v nemščino in angleščino, in vrhunske športnice sta se prepletli povsem naravno – Ema Klinec se je prišla učiti nemškega jezika. Pri tem se ni izpostavljala, ni poudarjala, kdo je, niti ni prosila za sponzorstvo, je povedala Bojana Fende Habula, kar je nanjo naredilo velik vtis.

S športniki na šoli sicer veliko sodelujejo, med tistimi, ki so se učili tam, so Emi športni kolegi, kot sta Peter Prevc in Anže Lanišek. Na centru Karnion se namreč po besedah direktorice ne učijo samo jezika, ampak vzdržujejo tudi mentalno kondicijo, ki

jim pomaga do boljših rezultatov. »Eden od pionirjev je Novak Đoković, poliglot, ki ob učenju sočasno trenira mentalno kondicijo. Vsi športniki od Primoža Kozmusa

Ema iz slikanice, ki ji mama prebira zgodnico Moj dežnik je lahko balon, ponoči sanja, kako leti pod velikim rumenim dežnikom, medtem pa ji ljudje vzdikajo in mahajo z zastavami.

dalje so imeli boljše rezultate po treningu pri nas,« je zatrnila Bojana Fende Habula, tudi poznavalka gestalt terapije.

V središču njene pozornosti je že od študija naprej naravno uče-

nje jezikov. »Vedno me je zanimalo, kako se učimo materinščino do šestega leta, v primerjavi z matematiko, fiziko, kemijo,« je pojasnila svoje izhodišče. V naših šolah pa se po njenih besedah učimo vse na enak način. V 30 letih, odkar se ukvarja s tem in odkar obstaja njen center, je po svetu spoznala mnoge dobre prakse, največ pa se je naučila v Skandinaviji. »Skandinavci na koncu osnovne šole govorijo vsaj angleščino, če ne še nemščino, kakor materni jezik.« V Karnionu učenje poteka ena na ena, da se, kot pravi, profesor in program lahko prilagodita učenčevemu tempu.

V družbi knjig od otroštva

Bojana Fende Habula je imela sicer precej drugačno otroštvo kot Ema Klinec. Ker je bila veliko bolna, je tudi veliko časa preživela v bolnišnicah, tam pa so bile njena družba knjige. »Tako mi ni bilo nikoli dolgčas, imela sem tudi bogato domišljijo. Vzor mi je bila Ela Peroci, zlasti njena slikanica *Moj*

dežnik je lahko balon. Zgodbo sem v sanjah neštetokrat podoživela in tudi veliko letela,« je povedala. In tako tudi majhna Ema iz slikanice, ki ji mama prebira zgodnico *Moj dežnik je lahko balon*, ponoči sanja, kako leti pod velikim rumenim dežnikom, medtem pa ji ljudje vzdikajo in mahajo z zastavami. In ko se prebudi, se sprašuje, kako naj poleti v resnici, ne samo v sanjah ...

Preplet resničnega, domišljjskega in tudi duhovnega sveta, ki je prav tako vpleten v zgodbo, je upodobila ilustratorica Tina Perko, ki se je po študiju v Milanu začela kaliti kot modna oblikovalka. Med drugim je delala v dveh pomembnih slovenskih paradnih konjih, Muri in Rašici (a v obdobju, ko je o zlatih časih slišala samo iz pripovedovanja sodelavk in sodelavcev, je dejala), potem pa našla zatočišče v svetu domišljije in ilustracij, ki so že 15 let njen poklic. Ni pa v središču njenega zanimanja šport, je prostodušno priznala ilustratorica, zlasti zimski

ne, njena rekreacija je kvečjemu sprehod s psom.

Bojana Fende Habula je v preteklosti skupaj z Anito Ogulin in njeno zvezo prijateljev mladine že izdala knjigo *Dnevnik prijavnosti*. Zakaj je tokrat izbrala formo slikanice? »Ker sem želela narediti knjigo za vse starosti,« je odgovorila. Kot je dodala, je zelo rada tudi babi; z mlajšim vnukom imata poseben ritual, ki mu reče »crkljanje in branje«. »Ker kdor bere, živi tisoče življenj, učim svoje vrnike.« Z vnuki je tudi že brala slikanice s športnimi junaki, vendar se ni posebej zgedovala po njih. Knjiga je nastala spontano, eden od sponzorilcev je bila Ema Klinec, kakor se je vrnila na začetek. »Ko se je prišla k nam učiti nemščino, sem takoj začutila, da bo ona junakinja moje tretje knjige.«

Po besedah Bojane Fende Habula jo lahko dobijo tudi otroci, katerih starši si nakupa morda ne morejo privoščiti. Sto izvodov so namreč donirali ZPM Anite Ogulin.